

BELGISCHE CONCESSIE
AAN EEN NEDERLANDSCHE REEDERIJ
VOOR DE OPLEIDING
VAN BELGISCHE DRIJNETVISSCHERS.

Door Joh. VAN TOOR,
Directeur van de N. V. van Toor's Handelmaatschappij
te Vlaardingen.

Indien ik mij niet vergis, kennen de Belgische reederijen de haringvisscherij met drijfnetten op de Noordzee niet. Toch importeert België jaarlijks groote hoeveelheden gezouten haring, ingevolge deze methode gevangen en op zee ingezouten, uit Holland, of versch aan den wal gebracht in Schotsche en Engelsche havens en daarna aan land gezouten, uit Groot-Britannië.

Ik heb in het bijzonder op het oog de gezouten en gepekeldde haring in vaten, zoowel die, welke gepekeld geconsumeerd wordt, als die welke in azijn wordt gemarineerd en die welke wordt gerookt.

De versche haring laat ik buiten beschouwing, omdat ik op het oog heb een visscherijbedrijf, uit te oefenen vanuit Oostende of eenige andere Belgische haven, en de Noordzee voor de versche haring van deze havens te ver verwijderd ligt. Wel zou deze visscherij op versche haring met gunstig gevolg door Belgische reederijen kunnen worden uitgeoefend, onder de Belgische kust in het najaar, en ook in het Fransche Kanaal bij Boulogne en Dieppe, en zelfs met meer voordeel dan van Holland uit.

Het is echter noodig, dat hiertoe visschers in België worden opgeleid, en ik kies de Hollandsche opleiding, omdat deze zich voor de Belgische visscherijen het best leent, en de haring direct aan boord in vaten, zoowel geakaakt als ongeakaakt, wordt ingezouten en gepekeld.

Wij hebben, ongeveer 40 jaar geleden, deze visscherijmethode naar Duitschland overgebracht en, in de laatste 5 jaar, heeft ook Polen van de Hollandsche opleiding geprofiteerd.

Nu zijn Duitschland en Polen, voor de haringvisscherij op de Noordzee, beschermd door hooge invoerrechten.

Dit is met België niet het geval. Het is ook niet noodig invoerrechten te heffen, daar deze het artikel, dat in hoofdzaak door het volk verbruikt wordt, noodeloos duur maken.

Er is echter een andere methode om een dergelijk Belgisch visscherijbedrijf te steunen, en wel door een vangpremie voor de Belgische schepen of die schepen, welke daartoe van den Belgischen Staat een concessie hebben gekregen. Deze vangpremie werd vroeger ook in Holland gegeven, omdat de Hollandsche Regeering zeer goed inzag, dat de visschers het beste personeel vormden voor de Hollandsche marine. Ook België zou dus de vangpremie kunnen geven, om daarmee tegelijk te bereiken, dat het Rijk te allen tijde kan beschikken over goed marinepersoneel.

In het kort, zou de Belgische concessie voor een Hollandsche reederij, welke zich zou willen gelasten met het aanleeren der Belgische visschers, er ongeveer als volgt moeten uitzien :

De Belgische Staat geeft aan deze reederij een concessie voor 5 jaar met een vangpremie voor ieder kantje, d.w.z. voor iedere op zee ingezouten ton haring. De haring mag aangevoerd worden in Vlaardingen, wordt daar door een Belgischen vertrouwensman by de aankomst nageteld en gecontroleerd, en mag daarna overgepakt worden in Vlaardingen, in de gebruikelijke exportvaten voor België, of wel in kantjes.

De reederij verplicht zich om ieder jaar 2 visschers op te leiden op ieder schip, echter met een maximum van 8 in de 5 jaar. De totale bemanning van een schip bedraagt 15-16 menschen.

Het eerste jaar, wordt voor de opleiding van een Belgischen visscher een zeker bedrag betaald, en daarna, voor iederen geplaatsten Belgischen visscher, een zeker bedrag als tegemoetkoming in de reiskosten.

De bedoeling is, dat later het geheele bedrijf verplaatst zal worden naar Oostende, of eenige andere Belgische haven, en dat ook Belgisch kapitaal, vanaf het begin of zoodra de levensvatbaarheid is aangetoond, in de reederij kan deelnemen.

In de eerste 5 jaar, blijven de schepen in het Hollandsche scheepsregister ingeschreven, en blijft het een Hollandsch bedrijf. Bij verplaatsing naar een Belgische haven, wordt het natuurlijk een Belgisch bedrijf.

Voorloopig is het echter noodig, dat het bedrijf in Holland blijft, omdat wij hier de voor de visscherij ingerichte panden hebben, de vatenfabrieken, de nettenboeterijen, de net-tentaanderij, de sloopshellingen en het met het bedrijf vertrouwd personeel; er is dus voor de reederij, welke de concessie van den Belgischen Staat krijgt, voldoende werk in de eerste 5 jaar, om daarna, met behulp van de Belgische Regeering, het bedrijf over te plaatsen naar België. Het behoeft geen betoog, dat hiervoor zeer nauwe samenwerking een eerste vereischte is, en de reederij, welke de concessie krijgt, het volste vertrouwen van de Belgische Regeering moet hebben en waardig zijn.

De invoer in België alleen vanuit Holland, aan gezouten en gepekeld haring in vaten, bedroeg in de laatste 4 jaar gemiddeld 133,257 vaten. De aanvoer per schip bedraagt ongeveer 2,500 exportvaten, zoodat België voor eigen gebruik een vloot van minstens 55 schepen kan laten varen. Gr. Brittannië en andere landen, waarvan België op het oogenblik haring betreft, blijven dan nog geheel buiten beschouwing.
